

Anne Baastrup (SF):

Lovforslaget indeholder to elementer, og SF støtter naturligvis, idet vi har indgået aftale om det element, der vedrører den humane medicin. Der skal ikke herske tvivl om, at vi står bag den del af lovforslaget.

Men vi har et problem, når vi nu skal til at trykke på knapper, for vi kan jo ikke under nogen omstændigheder trykke på den grønne knap, når det drejer sig om den veterinære del af lovforslaget. Derfor så vi meget gerne, hvis vi lige kunne få lusket et ændringsforslag igennem, således at vi kunne få splittet lovforslaget op. Men i og med at ministeren nu har fedtet det hele sammen, er chancen for, at han kommer med et ændringsforslag efterfølgende, jo ikke så stor.

Jeg synes, det er meget interessant at høre de forskellige ordførere med hensyn til hele afsnittet om den veterinære medicin. Jeg har aldrig nogen sinde hørt så mange komme med så mange besværgelser på så kort tid om, hvordan man hele tiden har sat kontrolmekanismer ind og alt sådan noget. Vi kom sågar så langt, at en lægeuddannet begyndte at anfægte dyrlægernes niveau, men alligevel holdt fast i, at de jo også havde en eller anden lang uddannelse, så det kunne godt være, de ikke løj hele vejen igennem.

Jeg har en klar fornemmelse af, at det flertal, der stemmer det her lovforslag igennem, når det drejer sig om det veterinære område, ikke har det ret sjovt, når de trykker på den grønne knap, fordi alle snakker om kontrol, sikkerhed, at tælle op, hvor meget medicin det handler om osv. Men prøv at tage udgangspunkt i den virkelighed, der er kommet bl.a. fra Dyrlægeforeningen. I udlandet bruger de 80 pct. mere veterinær medicin end i Danmark. Der er risiko for resistens. Hvad var det, den gamle plakat hed? »De danske svin er sunde, de strutter af penicillin«. Er det det, vi nu kommer til at se frem til?

Så siger man, at vi selvfølgelig skal kontrollere dyrlægerne. Jeg vil godt spørge, hvor mange der her i salen kender en dyrlæge og ved, hvad det vil sige at være ude på gården og få at vide, at enten så skriver du den her medicin ud, eller også finder jeg en ny dyrlæge. Der er en ekstremt tæt kontakt mellem, hvordan man tjener sine penge, og hvad det er for en vare, man yder. Hvis man ikke vil yde den vare, får man jo et problem, for så mister man nemlig den kunde. Det er den kontrolmekanisme, som er så svær at holde øje med.

Jeg ved godt, at man kan lave den der gennemsnitsbetragtning, at dyrlægen bruger x antal typer medicin, men alligevel løber man ind i problemet, og hvad sker der så? De danske svin bliver resistente over for bestemte typer medicin, og hvad sker der så? Ja, jeg spørger bare.

Jeg tvivler på, at det her er en aftale, som alle, der stemmer for, går helhertet ind for. Vi undlader at stemme – det tror jeg nok er en del af den aftale, vi har lavet – vi støtter den ene halvdel, og vi er imod den anden, så vi undlader til sidst.

Kl. 18.00

Den fg. formand (Lissa Mathiasen):

Der er nogle korte bemærkninger, og den første er til hr. Preben Rudiengaard.

(Kort bemærkning).

Preben Rudiengaard (V):

Jeg vil gerne spørge fru Anne Baastrup, om hun, da hun forberedte indlægget her, ikke var opmærksom på, at der netop i dette lovforslag er en passus, der hedder, at hvis det er således, at dyrlægen bliver fyret, så fører man en øget kontrol.

Det kan også være dyrlægen, der er så seriøs, at han siger, at han ikke vil være med til det her mere. Det kan være en af vejene. Det kan også være den dyrlæge, som måske er lidt for hidsig, og hvor landmanden så måske siger: Dig kan jeg ikke bruge, for jeg vil ikke have penicillinsvin.

Jeg synes, at fru Anne Baastrup laver et mikrobiologisk rædselsscenario, som hun kører op her. Jeg er overbevist om, at vi kan gøre det her endnu bedre, men det må tiden vise. Jeg vil bare spørge, om fru Anne Baastrup er opmærksom på, at der netop i lovforslaget står, at man kan løse problemet med dyrlæger.

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Det er jeg selvfølgelig opmærksom på. Men det, jeg bare gjorde med min tale, var at tolke, hvor mange forklaringer de ordførere, som støtter hele lovforslaget, har haft. Og jeg påstår – og jeg tror i og for sig, at jeg har ret – at der ikke er mange, der går ind i det her med varme følelser og synes, at det virkelig er rigtig, rigtig godt.

For det, man kan høre, når man taler med den enkelte dyrlæge, er, at det er svært at stå imod. Det, man kan høre, når man taler med den enkelte landmand, der ikke ønsker at bruge for meget medicin, er, at det er svært at stå imod. Derfor – og når vi samtidig har erfaringerne fra